

DĖL AKTUALIŲ TEISMŲ SPRENDIMŲ APIBENDRINIMO

Apibendrinant teismų 2010 m. IV ketvirčio – 2011 m. I-III praktiką duomenų apsaugos srityje, pažymėtina, kad šiuo laikotarpiu buvo priimta itin aktualių sprendimų, aiškinančių Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo (toliau – ADTAĮ) nuostatas.

Pastaruoju metu daugelis duomenų valdytojų (bankai, telekomunikacijų bendrovės, komunalines paslaugas teikiančios įmonės ir pan.) jiems įsiskolinusių klientų asmenų duomenis perduoda tretiesiems asmenims įsiskolinimo valdymo ir mokumo vertinimo tikslais, o toks perdavimas duomenų subjektams neretai sukelia tam tikras neigiamas pasekmes (informaciją apie duomenų subjekto įsiskolinimą patalpinus jungtinėse skolininkų duomenų rinkmenose tokiam duomenų subjektui finansinės institucijos atsisako suteikti kreditus, su tokiu asmeniu atsisakoma sudaryti telekomunikacijų paslaugų teikimo sutartis ir pan.), kas sąlygoja nemažą Valstybinės duomenų apsaugos inspekcijos (toliau – Inspekcija) gaunamų skundų, susijusių su aukščiau nurodytomis aplinkybėmis, skaičių. Duomenų subjektai skunduose dažnai nurodo, kad jie, nesutikdami su įsiskolinimu, jį ginčijo, tačiau, nepaisant to, informacija apie tokį įsiskolinimą buvo perduota tretiesiems asmenims. Duomenų valdytojai tokiais atvejais paprastai nurodo, kad įsiskolinimo ginčijimo jie nelaiko pagrįstu. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) viename savo sprendimų išsamiai išaiškino šiuos klausimus reglamentuojančias ADTAĮ nuostatas.

Paminėtinas valstybės institucijoms itin aktualus LVAT sprendimas, kuriame buvo išaiškinta dokumentų, kuriuose yra privačios informacijos, siuntimo pareiškėjams tvarka. Šiame sprendime LVAT taip pat akcentavo, kokio pobūdžio informacija turėtų būti traktuojama kaip privati.

Aprašomuoju laikotarpiu LVAT taip pat pasisakė dėl asmens duomenų rinkimo ikiteisminio tyrimo metu, dėl asmens duomenų rinkimo ribų atliekant tarnybinį patikrinimą, dėl ADTAĮ taikymo ir Inspekcijos kompetencijos ribų.

Toliau šiame apibendrinime išsamiau aprašomi šie ir kiti teismų priimti duomenų apsaugos požiūriu reikšmingi sprendimai.

Asmens duomenų tvarkymas įsiskolinimo valdymo ir mokumo vertinimo tikslais I.

Pareiškėjas Inspekcijai skundėsi, kad skolų išieškojimo veikla užsiimanti įmonė neteisėtai perdavė jo, kaip skolininko, asmens duomenis, kurie buvo gauti iš pirminio kreditoriaus pagal skolų perleidimo (cesijos) sutartį, jungtines skolininkų rinkmenas tvarkančiai įmonei. Inspekcija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) nuostatomis, preziumavo, kad pareiškėjas buvo skolingas kreditoriui, įsiskolinimo pagrįstai neginčijo, todėl jo asmens duomenys trečiajam asmeniui buvo perduoti teisėtai.

Pareiškėjas, nesutikdamas su Inspekcijos sprendimu, kreipėsi į Vilniaus apygardos administracinį teismą (toliau – VAAT) nurodydamas, kad Inspekcija netinkamai aiškino ir taikė teisės normas, reglamentuojančias civilinės atsakomybės atsiradimo sąlygas, netinkamai taikė įrodinėjimo ir įrodymų vertinimo taisykles, taip pat akcentavo, kad ADTAĮ nesuteikia teisės Inspekcijai spręsti dėl skolos egzistavimo (neegzistavimo) fakto.

VAAT sprendime pažymėjo, kad Inspekcija nenurodė, kodėl pareiškėjo skolos ginčijimas buvo pripažintas nepagrįstu, todėl Inspekcijos sprendimą panaikino ir perdavė jį Inspekcijai nagrinėti iš naujo. Inspekcija šį sprendimą apskundė.

LVAT, išnagrinėjęs apeliacinį skundą, pažymėjo, kad tiek CK nuostatos, tiek teismų praktika patvirtina, kad tam, kad reikalavimo perleidimas sukeltų teises pasekmes skolininkui (būtų panaudotas prieš skolininką), skolininkas turi būti tinkamai, įstatymo nustatytu būdu, informuotas apie cesijos sutarties sudarymo faktą. Taigi šiuo atveju, kad reikalavimo teisę perėmusi įmonė galėtų *inter alia* naudotis ADTAĮ nuostatomis dėl asmens duomenų tvarkymo asmens mokumui įvertinti ir įsiskolinimui valdyti, skolininkas turėjo būti informuotas apie reikalavimo perleidimą, pateikiant atitinkamus įrodymus. Pranešimu apie reikalavimo perleidimą laikomas

sutarties dėl reikalavimo perdavimas naujam kreditoriui ir šios sutarties pateikimas skolininkui. LVAT, vertindamas ADTAĮ 21 straipsnio 3 dalies 2 punkto nuostatą, pagal kurią duomenų valdytojas gali teikti skolininkų duomenis tik tuo atveju, jeigu jis duomenų subjektui raštu pateikė priminimą apie išipareigojimų nevykdymą ir per 30 kalendorinių dienų nuo tos dienos, kai duomenų valdytojas išsiuntė (pateikė) duomenų subjektui priminimą duomenų subjektas pagrįstai neginčijo išsiskolinimo, nurodė, kad ADTAĮ nenumato sąvokos „pagrįstai ginčyti“ apibrėžimo, todėl nėra pagrindo teigti, kad vieną kartą ginčijęs išsiskolinimą, asmuo tą turi daryti nuolat, o jam nustojus ginčyti išsiskolinimą ir praėjus 30 kalendorinių dienų, jo asmens duomenys bus perduoti tretiesiems asmenims. Sprendžiant, kaip turėtų būti suprantama sąvoka „pagrįstas ginčijimas“, LVAT atsižvelgė į keletą aspektų: asmuo pagrįstą ginčijimą turi pateikti duomenų valdytojui, kuris yra kreditorius, t. y. suinteresuota šalis ir jo vertinimas, ar pakanka įrodymų gali būti neobjektyvus; asmuo ne visais atvejais gali turėti įrodymus, jog nėra skolingas, ypač, kaip nagrinėjamu atveju, praėjus daugiau nei 10 metų; turi būti įrodinėjama ne tik skolos nebuvimo, bet ir buvimo faktas; tarp šalių nesant sutarimo, viena iš šalių negali priimti kitai šaliai privalomo sprendimo. Todėl, įvertinus ADTAĮ 21 straipsnio 3 dalies nuostatas bei nurodytas aplinkybes, LVAT padarė išvadą, kad negalima teigti, jog „pagrįstas ginčijimas“ yra tik rašytiniais įrodymais ar kompetentingų institucijų sprendimais pagrįstas ginčijimas. Taip pat negalima teigti, kad asmens rašytinis nesutikimas su skola ir įsiteisėjusio teismo sprendimo dėl skolos priteisimo nebuvimas nepripažintinas pagrįstu ginčijimu ADTAĮ 21 straipsnio 3 dalies prasme ir pakankamu pagrindu riboti duomenų valdytojo teisę teikti asmens duomenis tretiesiems asmenims. Duomenų valdytojas nėra teismas ar kitas subjektas, turintis teisę vertinti, ar asmuo pagrįstai ar nepagrįstai ginčijo skolą, taip pat vertinti galimo skolininko pateiktų įrodymų pakankumą, patikimumą, leistinumą ir pan. Netgi priešingai, nagrinėjamu atveju reikalavimo teisę perėmęs asmuo yra suinteresuotas asmuo, t. y. kreditorius, todėl šalims nepavykus susitarti geruoju, t. y. skolininkui nepripažinus skolos, ne kreditorius vienasmeniškai sprendžia, apie jo reikalavimų pagrįstumą. Priešingu atveju, susidarytų situacija, kuomet kreditorius tuo pačiu atliktų teismo ar arbitro funkciją, taip pat ir išieškotojo. LVAT pažymėjo, kad asmuo, manydamas, kad pažeista jo teisė, turi teisę kreiptis į teismą dėl jo galimai pažeistos teisės gynimo, o ne užsiimti savigyna (išskyrus CK numatytus atvejus), tuo galimai pažeidžiant teisės aktų nustatytą tvarką bei kitų asmenų teises. Dėl aukščiau nurodytų motyvų LVAT Inspekcijos apeliacinį skundą atmetė ir VAAT sprendimą paliko nepakeistą.

Asmens duomenų tvarkymas įsiskolinimo valdymo ir mokumo vertinimo tikslais II.

Inspekcija gavo pareiškėjos skundą, kuriame ji nurodė, kad ginčo tarp jos ir telekomunikacijų paslaugų teikimo bendrovės dėl sąskaitų tikslumo, teisėtumo ir pagrįstumo nagrinėjimo metu, neišsprendus ginčo, kuris taip pat buvo perduotas Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnybai, ir neįspėjus raštiškai, jos, kaip skolininkės, asmens duomenys buvo perduoti skolų išieškojimo įmonei.

Nagrinėjant pareiškėjos skundą, skunde nurodytos aplinkybės pasitvirtino - nepateikus atsakymo į pareiškėjos pretenziją, pareiškėjos, kaip skolininkės, asmens duomenys buvo perduoti tretiesiems asmenims. Inspekcija konstatavo, kad pareiškėja išsiskolinimą ginčijo, todėl bendrovė, perduodama pareiškėjos, kaip skolininkės, asmens duomenis tretiesiems, tuo pažeidžiant ADTAĮ 21 straipsnio 3 dalį. Už nustatytą pažeidimą bendrovės atsakingam asmeniui surašytas administracinio teisės pažeidimo protokolas.

Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas pripažino bendrovės atsakingą asmenį kaltu padarius administracinį teisės pažeidimą ir paskyrė jam 500 Lt dydžio baudą.

Traukiamas administracinėn atsakomybėn asmuo šį teismo sprendimą apskundė. Vilniaus apygardos teismas apeliacinio skundo netenkino. Teismas konstatavo, kad pareiškėjos asmens duomenys tretiesiems asmenims buvo perduoti neišsprendus tarp pareiškėjos ir bendrovės esančio ginčo, taip pat nurodė, kad bendrovė, būdama duomenų valdytoja, pati vienasmeniškai įvertino pareiškėjos ginčijamo klausimo pagrįstumą, kas pažeidžia pareiškėjos teisę į objektyvų, nešališką vertinimą. Be to, rašytinių ar kitų įrodymų nepateikimas nereiškia, kad pareiškėjai priskaičiuoto

mokesčio ginčijimas yra nepagrįstas. Tarp šalių nesant susitarimo, viena iš šalių negali priimti kitai šaliai privalomo sprendimo, t. y. kol nebuvo iki galo prieita prie vieningo sprendimo (pvz., gautas kompetentingos institucijos arba teismo sprendimas dėl išskolinimo teisėtumo, pareiškėja, atsižvelgdama į pateiktus įrodymus, sutiko su išskolinimu, prieitas bendras susitarimas, kt.), pareiškėjos asmens duomenys negalėjo būti perduoti tretiesiems asmenims.

Vaizdo stebėjimas

Inspekcija gavo skundą, kuriame pareiškėjas nurodė, kad daugiabučiame name yra sumontuotos visą parą veikiančios vaizdo stebėjimo kameros, kuo pažeidžiamos jo, kaip duomenų subjekto teisės. Name esančių butų savininkų sutikimai įrengti vaizdo stebėjimo kameras nėra gauti.

Inspekcija nustatė, kad name nuo 2009 m. sausio 1 d. iki protokolo surašymo dienos vykdomas neteisėtas vaizdo stebėjimas: veikia vaizdo stebėjimo kamerų sistema, nors namo bendrųjų patalpų bendraturčių daugumos sprendimas name vykdyti vaizdo stebėjimą nėra priimtas, vaizdo duomenų tvarkymas nenustatytas daugiabučio namo savininkų bendrijos patvirtintame rašytiniame dokumente. Už nustatytus pažeidimus daugiabučio namo savininkų bendrijos pirmininkui surašytas administracinio teisės pažeidimo protokolas.

Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas nutarimu pripažino bendrijos pirmininką kaltu ir skyrė išpėjimą. Teismas nustatė, kad bendrųjų patalpų bendraturčių daugumos sprendimas vykdyti vaizdo stebėjimą name nėra priimtas, todėl daugiabučio namo savininkų bendrija vaizdo stebėjimą vykdė neteisėtai, t. y. pažeidžiant ADTAĮ 19 straipsnio 2 dalį. Pažymėjo, jog vaizdo duomenų tvarkymas nebuvo nustatytas bendrijos patvirtintame rašytiniame dokumente, todėl konstatavo, kad vaizdo stebėjimas buvo vykdomas pažeidžiant ADTAĮ redakcijos, galiojančios nuo 2009 m. sausio 1 d., reikalavimus.

Apeliaciniame skunde bendrijos pirmininkas nurodė, kad 2008 m., kai vaizdo stebėjimo sistema pradėjo veikti, galiojusiuose ADTAĮ iš viso nebuvo nuostatų dėl vaizdo stebėjimo.

LVAT pareiškėjo apeliacinį skundą patenkino nurodydamas, kad jei vaizdo stebėjimo priemonės buvo įrengtos dar iki naujos ADTAĮ 19 straipsnio 2 dalies nuostatos dėl vaizdo stebėjimo priemonių įrengimo bendrojo naudojimo patalpose išgaliojimo, ši nuostata negali būti pažeista, nes išgaliojo jau po tokių kamerų įrengimo. Priešingu atveju būtų pažeistas bendrasis teisės principas *lex retro non agit* (įstatymas atgal negalioja).

Duomenų saugumas

Inspekcija gavo skundą, kuriame buvo nurodyta, kad dviejų miestų valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnybos (toliau – Tarnybos) jam adresuotus dokumentus siunčia paprastomis, o ne registruotomis pašto siuntomis.

Inspekcija, išnagrinėjusi skundus, nusprendė, kad siunčiamuose dokumentuose nebuvo privačios informacijos, todėl pareiškėjo skundus atmetė.

Pareiškėjas Inspekcijos sprendimus apskundė VAAT. VAAT sprendime nurodė, kad dokumentuose, kuriuos Tarnybos jam siuntė neregistruotomis pašto siuntomis, buvo tik bendro pobūdžio informacija, susijusi su pareiškėju, todėl pareiškėjo skundą atmetė.

Pareiškėjas LVAT pateikė apeliacinį skundą. LVAT sprendime nurodė, kad įstatymuose pateikta „privačios informacijos“ sąvoka yra pakankamai aptakiai apibrėžta, yra vertinamojo pobūdžio, o į klausimą, ar konkreti informacija laikytina privačia, yra atsakytina atsižvelgiant į informacijos turinį kiekvienu atveju vertinant individualiai. LVAT vertinimu, privati informacija – tai tokia informacija, kuri savo turiniu yra daugiau ar mažiau, bet neatsiejamai susijusi su privačiu asmens gyvenimu, o tai, vadovaujantis konstitucinio Teismo išaiškinimu, yra individo asmeninis gyvenimas: gyvenimo būdas, šeimyninė padėtis, gyvenamoji aplinka, santykiai su kitais žmonėmis, individo pažiūros, įsitikinimai, įpročiai, jo fizinė bei psichinė būklė, sveikata, garbė, orumas ir kt. LVAT pažymėjo, kad nustatant, ar konkreti informacija yra privati, vertintinas jos santykis su asmens privačiu gyvenimu, o tokios informacijos apsaugos tikslas – apsaugoti ją nuo

nepageidaujamo kitų asmenų dėmesio, todėl nustačius, kad siunčiama informacija yra privataus pobūdžio, ji turi būti siunčiama asmeniui tokiu būdu, kuris minimalizuoju galimybę šiai informacijai būti atskleistai kitiems asmenims. LVAT sprendime nurodė, kad Inspekcija sąvoką „privati informacija“ galimai traktavo per siaurai. Inspekcija savo sprendime neargumentavo, kodėl dokumente, kuris buvo siųstas pareiškėjui neregistruota pašto siunta, ir kuriame buvo aprašomas tarp pareiškėjo ir kito asmens kilęs konfliktas, dėl kurio pareiškėjas siekia inicijuoti baudžiamosios bylos iškelimą privataus kaltinimo tvarka, esanti informacija nelaikytina privačia. Atsižvelgiant į tai, LVAT pareiškėjo apeliacinį skundą patenkino ir įpareigojo Inspekciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo skundus.

Asmens duomenų rinkimas I

Inspekcija gavo pareiškėjo skundą, kuriame jis nurodė, jog Policijos komisariato Vidaus tyrimo tarnybos tyrėjas neteisėtai rinko jo asmens duomenis iš VĮ „Regitra“.

Inspekcija nustatė, kad pareiškėjo asmens duomenys iš Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registro (toliau – Registras) buvo renkami pareiškėjo brolio, dirbusio policijos komisariate, atžvilgiu atliekant tarnybinį patikrinimą ir siekiant nustatyti pareiškėjo brolio vairuojamo automobilio savininką. Inspekcija konstatavo, kad pareiškėjo asmens duomenys iš Registro buvo rinkti neteisėtai ir pateikė policijos komisariatui nurodymą užtikrinti, kad asmens duomenys iš Registro ateityje būtų renkami tik esant bent vienam ADTAĮ 5 straipsnio 1 dalyje įtvirtintam asmens duomenų teisėto tvarkymo kriterijui.

Policijos komisariatas apskundė Inspekcijos nurodymą ir paaiškino, jog policijos komisariate buvo gautas anoniminius pranešimas, kuriame nurodyta, kad du policijos komisariato tyrėjai prašymuose dėl važiavimo išlaidų kompensavimo, važiuojant asmeniniu transportu, nurodė gyvenamosios vietos adresą, kuriuo faktiškai negyveno, ir automobilius, kuriais nedisponavo. Siekiant išsiaiškinti visus anoniminiame skunde išdėstytus teiginius buvo atliekamas tarnybinis patikrinimas, kurio metu buvo būtina nustatyti šių dviejų tyrėjų gyvenamąsias vietas, naudojamas transporto priemonės, nekilnojamąjį turtą bei transporto priemonės, kuriomis jie disponuoja. Patikrinus Registrą, nustatyta, kad vienas iš tyrėjų yra automobilio naudotojas, o ne savininkas, todėl, siekiant nustatyti, kam nuosavybės teise priklauso automobilis, buvo patikrinti kiti šio tyrėjo artimieji, t. y. brolis (pareiškėjas).

VAAT policijos komisariato skundą patenkino ir panaikino nurodymą. Nustatė, kad pareiškėjo asmens duomenys buvo tvarkomi dėl teisėto intereso, panaudoti tarnybinio tyrimo tikslais, siekiant išsiaiškinti, ar tyrėjas nepiktnaudžiavo tarnyba.

Inspekcija pirmosios instancijos teismo sprendimą apskundė.

LVAT pirmosios instancijos teismo sprendimą panaikino, o Inspekcijos nurodymą paliko galioti. LVAT konstatavo, kad tarnybinį patikrinimą atliekantis tyrėjas turi teisę tvarkyti, įskaitant ir asmens duomenų rinkimą, tik tuos asmens duomenis, kurie reikalingi nustatyti tarnybinio nusižengimo sudėtį: neteisėtą veiką, tarnybinį nusižengimą padariusio pareigūno kaltę, priežastinį ryšį tarp neteisėtos veikos ir neigiamų padarinių. Pats faktas, kad pareiškėjo asmens duomenys buvo renkami atliekant tarnybinį patikrinimą, nedaro ir negali daryti tokių veiksmų teisėtais. Išvada, kad asmens duomenys buvo renkami atliekant tarnybinį patikrinimą, negali turėti įtakos vienareikšmiškam konstatavimui, kad teisėti, t. y. turint teisėtą pagrindą, atlikti veiksmai atitinkamai vertintini kaip atlikti laikantis ADTAĮ nustatytos tvarkos. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, LVAT nusprendė, kad surinktų duomenų apimtis neatitiko atliekamo tarnybinio patikrinimo tikslo – nustatyti tyrėjų gyvenamąsias vietas, naudojamas transporto priemonės, nekilnojamąjį turtą bei transporto priemonės, kuriomis jie disponuoja. Be to, net jei ir buvo būtinybė tarnybinio patikrinimo metu nustatyti tyrėjo naudojamos transporto priemonės savininką, pasirinktas kriterijus – asmens kodas nebuvo tinkamas ir tokios apimties, kuri būtina duomenims rinkti ir toliau tvarkyti, nes automobilio savininką galima buvo nustatyti panaudojant paieškos kriterijumi tikrinamo automobilio valstybinį numerį.

Asmens duomenų rinkimas II

Inspekcija gavo pareiškėjos skundą, kuriame ji nurodė, kad atliekant ikiteisminį tyrimą baudžiamojoje byloje, kurioje įtarimai pareikšti jos sutuoktiniui, tyrėjas rinko informaciją apie jai nuosavybės teise priklausantį nekilnojamąjį turtą, nors ji nėra materialiai atsakinga už sutuoktinio, įtariamo nusikaltimo padarymu, veiksmus, taip pat paviešino šią informaciją nukentėjusiajam ir jo advokatui, pastariesiems susipažįstant su bylos medžiaga.

Inspekcija nustatė, kad pareiškėjos asmens duomenys buvo renkami siekiant užtikrinti galimą civilinį ieškinį baudžiamojoje byloje, vadovaujantis ADTAĮ 5 straipsnio 1 dalies 3 punkte nustatytu asmens duomenų teisėto tvarkymo kriterijumi – asmens duomenys gali būti tvarkomi, jei pagal įstatymus duomenų valdytojas yra įpareigotas tvarkyti asmens duomenis, ir pareiškėjos skundą atmetė.

Pareiškėja kreipėsi į VAAT, prašydama panaikinti Inspekcijos sprendimą. VAAT pareiškėjos skundą atmetė kaip nepagrįstą. Nustatė, kad informacija apie pareiškėjai priklausantį nekilnojamąjį turtą buvo tvarkoma įgyvendinant oficialius įgaliojimus, įstatymais ir kitais teisės aktais suteiktus valstybės bei savivaldybių institucijoms. VAAT konstatavo, kad buvo ADTAĮ nustatyti pagrindai (5 str. 1 d. 3, 5, 6 p.) tvarkyti pareiškėjos asmens duomenis – rinkti informaciją dėl pareiškėjos vardu registruoto nekilnojamojo turto ir buvo įstatyme nustatyta išimtis dėl atliekamo baudžiamojo persekiojimo, kuriai esant yra ribojamos duomenų subjekto teisės žinoti apie informacijos rinkimą, todėl asmens duomenys buvo tvarkomi teisėtai.

Pareiškėja dėl VAAT sprendimo pateikė apeliacinį skundą. Apeliaciniame skunde nurodė, kad baudžiamojo proceso įstatymai nenumato jokių apribojimų pareiškėjos, kaip įtariamojo sutuoktinės, atžvilgiu. Pareiškėjos atžvilgiu nebuvo atliekamas ikiteisminis tyrimas, jai nebuvo suteiktas joks procesinis statusas.

LVAT sprendime konstatavo, kad pareiškėjos duomenys, kurie buvo panaudoti užklausančiam VI Registrų centrui dėl jos vardu registruoto turto yra dalis jos privataus gyvenimo. ADTAĮ 5 straipsnio 1 dalies 6 punktu nustatyta, kad asmens duomenys gali būti tvarkomi, jeigu reikia tvarkyti dėl teisėto intereso, kurio siekia duomenų valdytojas arba trečiasis asmuo, kuriam teikiami asmens duomenys, ir jei duomenų subjekto interesai nėra svarbesni. Remdamasis minėtu teisiniu reguliavimu LVAT konstatavo, kad šio ginčo atveju pareiškėjos asmens duomenų tvarkymas buvo naudojamas siekiant užtikrinti atlygintinos žalos padarytos nusikaltimu baudžiamojoje byloje yra proporcinga priemonė siekiamam tikslui, todėl valstybės institucijos panaudojusios pareiškėjos duomenis veikė dėl teisėto intereso ir jos teisės į privatų gyvenimą nepažeidė.